

دانش فنی زندگی کردن

در همه مسلک‌ها و ادیان بزرگ برای درک پدیده‌های اطراف زندگی انسان، تفکر، تعقل و خردورزی از جمله مهم‌ترین خصلت‌ها و ویژگی‌های انسان برشمرده شده است. این شاخص‌ها وقتی در جامعه گسترش یابد و جامعه به تفکر و تعلق و خردورزی جمعی نایل شود، آنگاه نیروی انسان‌ها در شکل‌گیری رفتار اجتماعی و زندگی فردی تأثیری شگرف به‌جای می‌گذارد.

اگر جامعه‌ای براساس آموزه‌های دینی، برای زندگی دنیایی خود نیز برنامه‌ریزی و تلاش کند یا براساس دسترسی به این اصل، محور زندگی خود و فرزندان و آیندگان را شکل دهد، می‌تواند به جنبه‌های مادی آنچه که ادیان آموخته‌اند، دست یابد.

خوب زندگی کردن به دانش نیاز دارد؛ دانشی گسترده و متکی به یک اصل و آن اصل پایداری است؛ پایداری اعتقاد به خوب زندگی کردن، در انسان‌ها احترام، سپاس و جنبه‌های دیگری از زندگی با طبیعت و پدیده‌های اطراف به وجود می‌آورد.

در خیرها آمده بود که در کشور زلزله‌خیز ژاپن، در شهری زلزله‌ای با قدرت ۸ ریشتر فقط یک کشته برجای نهاده است. این موضوع را می‌توان به صورت یک تیر یک روزه در روزنامه‌ها دید و از آن گذشت. از سوی دیگر می‌توان به آن فکر کرد و به گستره ریشه‌های این واقعه دقت بیشتری نمود. قهر طبیعت، نیروهای غیرقابل کنترل انسان و وقایعی که از حوزه اراده انسان خارج است، پدیده‌هایی هستند که وجود دارند و انسان قرن‌ها و هزاران سال است که با آنها مواجه است.

زندگی کردن، خوب زندگی کردن و احترام به طبیعت، با انکار و تسلیم و یا حالات دیگر غیراصولی امکان پذیر نمی‌شود. اگر چه بسیاری از حکایات، روایات و نظریه‌ها، تسلیم در مقابل این پدیده‌ها را توصیه می‌کنند، ولی این موضوع در تفکر ناب متکی بر بهروزی انسان‌ها که پیام نهایی رهبران بشردوست و در رأس آنها پیامبران می‌باشد، جایی ندارد. اگر چه آنها از این پدیده‌ها یاد می‌کنند و حتی آنها را ابزارهای مجازات خداوند برمی‌شمارند، ولی آیا تسلیم به آنها را تجویز کرده‌اند؟

آنها پیام حضرت حق را در بازگویی این وقایع برای پندگیری، تفکر، تعقل و خردورزی دنبال کرده‌اند. آیا تفکر و تعقل و خردورزی، در دنیای امروز به برنامه‌ریزی، عاقبت‌اندیشی برای نسل‌های آتی، سازگاری آگاهانه با طبیعت و حفظ نسل‌هایی که آنها را به وجود آورده‌ایم نمی‌انجامد؟

حاصل ایجاد خرد جمعی و برنامه‌ریزی و پایداری برای آن، دانش فنی زندگی را به وجود می‌آورد. این واژه یعنی Living Know - How برای جوامعی که بهروزی انسان‌ها را در حوزه تدبیر انسانی و امکانات و توانایی‌هایی که آگاهانه از طبیعت برگرفته است، قرار می‌دهند، به عنوان منشور زندگی انتخاب شده است. چگونگی دستیابی به آگاهی برای کاهش خسارات پدیده‌های غیرمنتظره طبیعی، فرایندی آگاهانه و متکی به دانش است. دانش انسان با آگاهی و آموزش و به کارگیری فنون بسیار ساده شروع و به استفاده از فناوری‌های پیچیده منتهی می‌شود. دستیابی به فناوری‌های پیچیده در یک فرایند خلاقانه است که جوانب خلیفه‌اللهی انسان را در زندگی روی کره‌خاکی به همراه خواهد داشت.

سردبیر